

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 28 april 2015 – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd(Mål C-28/12) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Blandade internationella avtal — Beslut om bemyndigande för undertecknande och provisorisk tillämpning av dessa avtal — Beslut av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet — Autonomi hos unionens rättsordning — Medlemsstaternas medverkan i det förfarande och det beslut som föreskrivs i artikel 218 FEUF — Omröstningsvillkor i rådet)

(2015/C 213/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Valero Jordana, K. Simonsson och S. Bartelt)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Europaparlamentet (ombud: R. Passos och A. Auersperger Matic)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M.-M. Joséphidès, E. Karlsson, F. Naert och R. Szostak)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek och E. Ruffer), Konungariket Danmark (ombud: U. Melgaard och L. Volck Madsen), Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze, N. Graf Vitzthum och B. Beutler), Republiken Grekland (ombud: A. Samoni-Rantou och S. Chala), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas och N. Rouam), Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av P. Gentili, avvocato dello Stato), Konungariket Nederländerna (ombud: C. Wissels och J. Langer), Republiken Polen (ombud: B. Majczyna och M. Szpunar), Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes och M.-L. Duarte), Republiken Finland (ombud: J. Heliskoski), Konungariket Sverige (ombud: A. Falk), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: C. Murrell och L. Christie, biträdda av R. Palmer, barrister)

Domslut

- 1) Beslut 2011/708/EU av rådet och företrädarna för Europeiska unionens medlemsstaters regeringar, församlade i rådet, av den 16 juni 2011 om undertecknande på unionens vägnar och provisorisk tillämpning av luftfartsavtalet mellan Amerikas förenta stater, som första part, Europeiska unionen och dess medlemsstater, som andra part, Island, som tredje part, och Konungariket Norge, som fjärde part, och om undertecknande på unionens vägnar och provisorisk tillämpning av biavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, som första part, Island, som andra part, och Konungariket Norge, som tredje part, om tillämpningen av luftfartsavtalet mellan Amerikas förenta stater, som första part, Europeiska unionen och dess medlemsstater, som andra part, Island, som tredje part, och Konungariket Norge, som fjärde part, ogiltigförklaras.

- 2) Verkningarna av beslut 2011/708 ska bestå till dess att det, inom en skälig frist från dagen för avkunnandet av denna dom, har trätt i kraft ett nytt beslut som ska antas av Europeiska unionens råd på grundval av artikel 218.5 och 218.8 FEUF.
- 3) Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 4) Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Konungariket Nederländerna, Republiken Polen, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Europaparlamentet ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 73, 10.3.2012.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 29 april 2015 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Rotterdam – Nederländerna) – Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV mot Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Mål C-51/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direkt livförsäkring — Direktiv 92/96/EEG — Artikel 31.3 — Upplysningar som ska lämnas till försäkringstagaren — Skyldighet för försäkringsgivaren enligt allmänna principer i nationell rätt att lämna kompletterande upplysningar om försäkringens kostnader och riskpremier)

(2015/C 213/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Rotterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Motpart: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Domslut

- 1) Artikel 31.3 i rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att ett försäkringsbolag – på grundval av allmänna principer i nationell rätt, såsom de ”öppna och/eller oskrivna regler” som är i fråga i det nationella målet – åläggs att tillhandahålla försäkringstagare viss ytterligare information utöver den som nämns i bilaga 2 till direktivet. Detta gäller under förutsättning att informationen är klar, precis och nödvändig för att försäkringstagaren rätt ska förstå de väsentliga delarna av åtagandet och att informationen säkerställer en tillräcklig grad av rättssäkerhet, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 2) För svaret på frågan huruvida informationsskyldigheten är förenlig med artikel 31.3 i direktiv 92/96 saknar det i princip betydelse vilka följderna blir enligt nationell rätt om denna information inte lämnas.

⁽¹⁾ EUT C 141, 18.5.2013